06/03/2021

Στον Εμμανουήλ προπεμπόμενος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Γουμενίσσης, Αξιουπόλεως και Πολυκάστρου

Του Σεβ. Μητροπολίτου Γουμενίσσης, Αξιουπόλεως και Πολυκάστρου

Μακαριστέ Ἀδελφέ, Μητροπολίτα Πολυανῆς & Κιλκισίου Ἐμμανουήλ, ἀξιωνόμαστε σήμερα (ἐδῶ μέν αἰσθητά στήν πολύθρυπτη σωματικότητά σου, καί νοερά ἀπό τά ἐπέκεινα στήν ψυχή σου) νά σέ ἀντικρίζουμε καί νά σέ προσφωνοῦμε ἐκ προσώπου τοῦ Παναγιωτάτου καί Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου μας κ. Βαρθολομαίου, καί ἑπομένως ἐκ προσώπου τοῦ Γένους τῶν Ὀρθοδόξων.

Ἐπί 11 ἔτη τόν ἐμνημόνευες ἐσύ ὡς Ἐπίσκοπος στήν ἁγία Προσκομιδή καί στήν κατεξοχήν ὥρα τῆς λειτουργικῆς τελειώσεως. Παρακαλοῦσες λειτουργικά τόν εὐχαριστιακό Ἀμνό καί Ποιμένα ὑπέρ τοῦ Γενάρχου τῆς νεώτερης Ὀρθοδοξίας, τοῦ Ἀμνοποιμένος τῆς πονεμένης Ρωμιοσύνης. Καί ἐπί 11 ἔτη εἰσέπραττες καί ἐσύ (ὅπως καί ἐμεῖς καί ὅλοι οἱ ὀρθοτομοῦντες Ὀρθόδοξοι) τήν εὐλογία τῆς δικῆς του ἁγίας ἀναφορᾶς “ὑπέρ πάσης ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων…”.
Καί μόλις προχθές (ἀποδεικνυόμενος πάλιν καί πολλάκις γνήσιος Πατέρας μας), ἅμα τῷ ἀγγέλματι τῆς ἐκδημίας σου, ἔσπευσε ἀμέσως μέ τέλεση Τρισαγίου νά σέ ἐναγκαλισθεῖ καί νά σέ προπέμψει πρῶτος στήν πορεία σου μέσα στήν ἄκτιστη βασιλεία τοῦ Θεοῦ μας (τόν Ἐμμανουήλ ὑπέρ σοῦ ἱλεούμενος).

Μακάριε Ἀδελφέ μας καί Συνεπίσκοπε, πρόσδεξε ὡσαύτως τούτη τήν ὥρα τόν ἐξίσου Πατρικό καί Ἀδελφικό συνάμα ἀσπασμό τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Ἱερωνύμου καί τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (τούς ὁποίους ἐπίσης ἐκπροσωπῶ). Ὁ

Μακαριώτατος σέ ἀναδέχθηκε ἱεροκήρυκα καί σέ προώθησε καί σέ χειροτόνησε καί ἐνθρόνισε Μητροπολίτη στήν ἡρωϊκή πόλη καί τήν ἐπαρχία τοῦ Κιλκίς. Τόν εὐγνωμονοῦσες χειροτονούμενος στήν Ἀθήνα, τόν εὐχαρίστησες δημόσια, ἐρχόμενος γιά πρώτη φορά ἐδῶ τό Νοέμβριο τοῦ 2009, σχεδόν στά προεόρτια τῶν Ἁγίων Πεντεκαίδεκα. Σήμερα σοῦ ἀπευθύνει δι᾽ ἐμοῦ “τό ἀλλήλους ἀπολάβωμεν”, τόν κλαυθμηρό ἀσπασμό γιά τήν τελευτή σου, ὡς τελευταῖο μυστήριο πού ἐλεήθηκες νά προσαγάγεις στό Μεταμορφωθέντα Σωτήρα μας. Σέ συνοδεύει δεόμενος καί πάλι δεόμενος σάν Πατέρας καί σάν Πρόεδρος τῆς Συνόδου, ὅπως καί τούς πρόσφατα προκοιμηθέντες Ἱεράρχες. Εἶναι ἀφόρητα πικρό γιά ἕναν πατέρα, νά μήν μπορεῖ νά ἐναγκαλισθεῖ καί νά ἐνταφιάσει τό παιδί του. Πάντως ἀνέθεσε αὐτό τό ὀδυνηρότατο χρέος σέ μένα, ὄντας νοερά παρών καί συνικετεύων κι ἐκεῖνος.

Μαζί σου καί ὅλοι οἱ Ἀδελφοί, συνοδικοί τοῦ Ἱεραρχικοῦ σώματος.

“Σύμψυχοι” καί “τό ἕν συμφρονοῦντες” στήν “διακονία τῆς καταλλαγῆς” πού ἐσύ ἤδη ἐκπλήρωσες μετακληθείς στήν ποθεινή πατρίδα.

Κοντά σου καί ἄλλοι Ἀδελφοί, συνοδικοί τοῦ Ἱεραρχικοῦ σώματος, οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Σερρῶν κ. Θεολόγος, Σύρου κ. Δωρόθεος, Ἐδέσσης κ. Ἰωήλ, Θηβῶν κ. Γεώργιος καί Ἐλασσῶνος κ. Χαρίτων, συνοδίτες ἀλήκτου προσευχῆς καί ἀγαθῶν ἐλπίδων, καθώς προπορεύεσαι μεταβιώσας πρός «τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν» (Α΄ Ἰωάν. α΄, 2)

Ὅπως συνευχόμεθα πρίν ἐκτενῶς γιά νά ἀντέξεις καί νά ἀθλήσεις τό ἔσχατο πρωτάθλημα τοῦ βίου σου (ὅπου συμπαραστάτης καθ᾽ ὅλη τή διάρκεια τῆς δοκιμασίας σου στάθηκε ὀλόψυχα καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νεαπόλεως κ. Βαρνάβας γιά τήν ἄρτια νοσοκομειακή σου φροντίδα τόν ὁποῖον ἡ ταπεινότητά μου ὡς τοποτηρητοῦ τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας θερμῶς τόν εὐχαριστεῖ). Τώρα πλέον συμπενθοῦμε ὑπέρ τῆς μακαρίας ψυχῆς σου, συμπαραστάτες γιά τά ἐπέκεινα τοῦ βίου. Μέ τήν ἀκράδαντη ἐν Χριστῷ βεβαιότητα «ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, οἰκοδομὴν ἐκ Θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποίητον αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Β΄ Κορ. δ΄, 18).

***

Ἀγαπητέ μας Ἀδελφέ, Μητροπολίτα Πολυανῆς & Κιλκισίου Ἐμμανουήλ, ἀπό μακαριστό (σάν προσφώνηση σεβασμοῦ καί τιμῆς) ἄφησέ μας νά σέ προσφωνήσουμε ἀξιομακάριστο καί ἀοίδιμο.

Ὄχι μόνο, ἐπειδή σέ θωροῦμε ζῶντα στή ζῶσα συνείδηση καί στήν ἁγία αἴσθηση τῆς Ἐκκλησίας. Ὄχι ἁπλά γιά τήν ἰδιαιτερότητα τῆς ἐκκλησιαστικῆς σου

παρουσίας καί προσφορᾶς (ὡς καταλύτη διεργασιῶν στήν ὅλη ἐκκλησιαστική σου πορεία καί εἰδικά ἐδῶ σ᾽ αὐτήν τή Μητρόπολη τῆς Μακεδονίας μας).

Ἀλλά τώρα πιά, γιατί συνεχίζεις νά ὑπάρχεις ἐν Κυρίῳ μαζί μέ ἀναρίθμητα πλήθη πιστευσάντων, καί αὐτό εἶναι ἡ προσωπική μας δικαίωση τῆς θείας μεθέξεως (δῶρο Θεοῦ καί κλῆρος τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ὑπαρκτικότητας).
Κυρίως ὅμως, ἀπό ἀγάπη χωρίς ὅρια, θέλουμε καί παρακαλοῦμε καί λιτάζουμε νά σέ βλέπουμε ὑπάρχοντα καί μένοντα σέ μιάν ἀτέλεστη τελειότητα (δηλ. σχέση καί κοινωνία μέ τόν ἅγιο Τριαδικό Θεό).

Χωρίς τά παρεμπίπτοντα τῶν ἀνθρώπινων σωματικῶν ἤ νευροφυτικῶν ἀτελειῶν. Ἀλλά μόνο μέ τήν θέλησή σου γιά Κεῖνον, μέ τόν ἐκκλησιαστικό σου κόπο γιά Κεῖνον, μέ τήν ἐκκλησιαστική σου ὁλοπροσφορά γιά Κεῖνον. Καθαρμένο μέ τά τόσα βάσανα καί τίς ὁριακές ταλαιπωρίες σου. Καθαρμένο μέ τήν ἐθελοταπείνωση τῶν ἐξομολογήσεων, ἀκόμη καί λίγο πρίν τήν τελευταία σου εἰσαγωγή στό νοσοκομεῖο. Καθαρμένο μέ τήν ἀνθρωπιά σου γιά τούς πενομένους πονεμένους. Καθαρμένο μέ τήν ἔγνοια σου γιά τήν τοπική Ἐκκλησία μέ τήν ὁποία ζοῦσες ταυτισμένος, σέ μιάν ἀντίδοση ὑπομονετικῆς φροντίδας.

Ἕνα μόνο περιστατικό θά μνημονεύσω πού ἔζησα σήμερα τό πρωΐ ἐρχόμενος νά λειτουργήσω. Συνάντησα μιά γυναίκα πού βρισκόταν ἐνώπιον τοῦ σκηνώματός σου. Σοῦ μιλοῦσε δυνατά καί ἔκλαιγε μέ ἄφθονα δάκρυα: “Ἦρθα νά σέ εὐχαριστήσω καί νά σέ ἀποχαιρετήσω. Δέν ἔχω τίποτα ἄλλο νά σοῦ προσφέρω παρά τά δάκρυά μου” (εἶχε βοηθήσει χρηματικά τό παιδί της γιά νά θεραπευθεῖ στό ἐξωτερικό.) Αὐτή ἡ σκηνή ἦλθε νά ἐπιβεβαιώσει καί νά ἐπιμαρτυρήσει τήν εἰκόνα πού εἶχα σχηματίσει μετά ἀπό ὅσα εἶχα ἀκούσει καί γιά ἄλλους ἀνθρώπους μέ ἀνάλογες εὐεργεσίες. Ὁπότε ἐνθυμούμεθα ἐν προκειμένῳ πάλιν καί πολλάκις τό ρηθέν ὑπό τοῦ Κυρίου: “μή κρίνετε κατ᾽ ὄψιν, ἀλλά τήν δικαίαν κρίσιν κρίνατε” (Ἰω. ζ΄,24). Ἀλλά καί τό “μή κρίνετε ἵνα μή κριθῆτε” (Ματθ. ζ΄,1). Αὐτό ἀφορᾶ σέ ὅλους μας.

Γι᾽ αὐτό καί δέν θά παύσεις νά συνυπάρχεις ἐκκλησιαστικά μαζί μέ ὅλους ἐδῶ τούς συνελθόντες, ἀγαπώμενος καί μνημονευόμενος.

Κυρίως δέ, ἀγαπῶν τούς πάντες χωρίς τίς ἀναπόδραστες ἀτέλειες τοῦ βίου.

Μοναδικός πλέον καί σέ κοινωνία ἀμεσότερη πρός τόν ἀγαπῶντα ἡμᾶς, ὅπως μοναδικοί εἴμαστε ὅλοι μας καί συνάμα κοινωνοῦντες πρός ἀλλήλους (μέσα στήν ἑνότητα τῆς πίστεως καί τήν ἐκκλησία-κοινωνία πού ἐμπνέει τό Ἅγιο Πνεῦμα).

Σύσσωμη ἡ κοινωνία τοῦ Κιλκίς μέ τίς Ἀρχές, κλῆρος καί λαός ὁλόγυρα, λίγοι (ὡς ἐν εἰκόνι ἀπό τῶν πολλῶν) παρόντες, οἱ συνεργάτες σου καί οἱ ἄλλοι κληρικοί σου

αὐτές τίς μέρες, ὅπως καί οἱ Ἀδελφοί μας Μητροπολίτες τέλεσαν εἴτε ἀγρυπνίες εἴτε λειτουργίες γιά σένα πρωτίστως (ὅπως καί ὑπέρ ἁπάντων). Ξαναζήσαμε μαζί σου μέσα στό λειτουργικό μυστήριο αὐτό πού ἤθελες νά μεταδώσεις στά 30 χρόνια τῆς ἐκπαιδευτικῆς σου θητείας καί στά 40 καί πλέον χρόνια τῆς ἱερατείας καί ἀρχιερωσύνης σου. Ἔτρεχες διπλά, σάν νά προαισθανόσουν τό σύντομο τῆς διαδρομῆς τοῦ βίου σου. Ἔτρεχες νά φθάσεις πρός τόν ποθούμενο, τόν Προσφέροντα καί Προσφερόμενο καί Προσδεχόμενο καί Διαδιδόμενο Κύριό μας.

Σέ μακαρίζουμε γιά τήν διαδρομή καί γιά τό τέλος σου, πού ἀπομένει σέ μᾶς δίδαγμα γιά τήν διατίμηση καί τήν ἀποτίμηση τῆς ἀληθινῆς ἀξίας καί ὑπεραξίας τοῦ ἀνθρώπου. Γιά τήν ὑπεραξία πού μόνος ὁ Κύριος μᾶς χάρισε μέ τήν πλάση μας καί τήν ἀνάπλασή μας, κατ᾽ εἰκόνα καί καθ᾽ ὁμοίωσιν Θεοῦ. Μοιράστηκε καί μοιράζεται μαζί μας ἐκκλησιαστικά τόν θεανδρικό Του Ἑαυτό, μέ τό νά γίνει καί νά παραμένει ὁ Ἐμμανουήλ καί Θεός μας.

Ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι ζητᾶμε ἐπικοινωνιακό προφίλ, ἐπικοινωνιακή τελειότητα.

Ὁ Θεός κρίνει ἀλλιῶς. Γιά τόν καθένα μας ὑπάρχει μιά ἰδιαίτερη ἀναλογία οἰκειότητος ἀπέναντι στό βλέμμα τοῦ Καρδιογνώστη.

Σ᾽ Αὐτόν σέ προπέμπουμε ὅλοι μας, ἀνοίγοντας τίς καρδιές μας καί ἐμπιστευόμενοι τόν ἄνθρωπό μας καί συνεπίσκοπο Ἐμμανουήλ στόν Κύριο καί Θεό καί Σωτήρα μας εἰς ζωήν αἰώνιον.

Επικήδειος λόγος που εκφωνήθηκε στις 3 Μαρτίου 2021 στην Εξόδιο ακολουθία του μακαριστού Μητροπολίτη Πολυανής και Κιλκισίου κυρού Εμμανουήλ.